

ИЗВЕЩА

ИЛИ

РЕДЪ КНИЖКИ ЗА ДѢЦАТА

КНИЖКА VII.

Богъ въ дѣлата на природѣтъ.

II

Наистинѣж чловѣческый умъ остава смаянъ, като ся замисли какво трѣба да е непостижимото величїе на Бога на всичкѣтъ природѣ, който е произвелъ отъ нищо всичко що има въ свѣтътъ; а колко пакъ е безпрѣдѣлна неговата благодѣтелность, щото да управява всичко, да спомага за благополучїето на чловѣка!

О, колко Богъ е великъ! водоземното кѣло прогласява неговото величїе; небесата сѣ прѣстолютъ на Славу му. Да бже, рече, и на гласътъ му ся распрострѣхъ тѣ въ безпрѣдѣлното пространство.

Неговитѣ похвалы ечатъ въ грѣмътъ на молніята и той ходи на страшиѣ колесницѣ върху крылата на вѣтроветѣ. Съзирамы го въ сіяніето на слънцето, намѣрвамъ го еще въ цвѣтата, които украсяватъ хълмоветѣ ни. Има ли Богъ подобенъ Богу нашему, който държи грѣмивитѣ стрѣлы въ ржцѣтъ си, който заповѣдва на свѣт-